

Farlige beskyldninger om sexchikane

Af advokat Torben Svensson, ts@trustadvokater.dk
Erhvervsbladet, den 9. juni 2005

Østre Landsret har stadfæstet en principiel dom fra Københavns Byret, hvor en mand fik tilkendt erstatning for uberettiget at være blevet beskyldt for sexchikane.

I ErhvervsBladet den 11. marts 2004 beskrev jeg en sag, som netop da var blevet afsagt af Københavns Byret. Sagen drejede sig om en kvindes beskyldninger mod en mand for sexchikane.

Den mandlige arbejdsgiver var beskyldt for over for en tilknyttet selvstændig konsulent at have udvist sexchikane ved efter det påståede på arbejdsgiverens arbejdsplads at have befamlet kvinden, at have kysset hende forskellige steder på kroppen, samt forsøgt at tage hendes bluse og benklæder af. Kvindens advokat påstod arbejdsgiveren dømt til at betale en godtgørelse på kr.100.000 for denne krænkelse.

Arbejdsgiveren påstod modsat, at de fremsatte beskyldninger var fremsat med urette, og at de pågældende handlinger slet ikke havde fundet sted.

Sagsøgte påstod derfor frifindelse, men nedlagde samtidig en selvstændig påstand som gik på, at ud over at de fremsatte sigtelser skulle kendes ubeføjede, da skulle kvinden dømmes til betale en godtgørelse efter erstatningsansvarsloven for at have fremsat de pågældende sigtelser.

Kvinden ankede straks dommen til Østre Landsret som altså nu har stadfæstet byrettens afgørelse.

Kvinden fastholdt under ankesagen, at de pågældende forhold havde fundet sted, ligesom arbejdsgiveren omvendt fastholdt sin uskyld.

Under ankesagen blev endvidere afhørt to nye vidner, herunder et kvindeligt vidne, som havde deltaget i et møde hos arbejdsgiveren samme dag som det påståede overgreb skulle have fundet sted. Vidnets forklaring var meget troværdig, og den underbyggede arbejdsgiverens forklaring om, at sagsøgerens forklaringer heller ikke tidsmæssigt kunne passe.

Landsretten bemærkede, at efter bevisførelsen for landsretten fandt den ikke, at den af sagsøgeren afgivne forklaring om hændelsesforløbet virkede troværdig, og forklaringen kunne derfor ikke lægges til grund.

Landsretten lagde endvidere vægt på, at sagsøgerens forklaring på væsentlige punkter afveg fra de forklaringer, som var afgivet af to af vidnerne herunder det nye vidne for landsretten, og endelig var der ikke oplyst omstændigheder, som på nogen måde kunne understøtte sagsøgerens forklaring. Under de samme omstændigheder tiltrådte landsretten af de af byretten anførte grunde, at der blev tillagt sagsøgte en godtgørelse for tort som sket. Med andre ord stadfæstede landsretten enstemmigt i det hele byrettens dom.

Det principielle i sagen er, at hverken byretten eller landsretten fandt, at der hos arbejdsgiveren forelå en situation, der kunne misforstås af kvinden, hvorfor hun ikke i god tro havde fremsat de omhandlede beskyldninger mod arbejdsgiveren.

Begge retter tilkendte derfor arbejdsgiveren en tortgodtgørelse på kr. 5.000 for dette.

Arbejdsgiveren gjorde under begge domsforhandlinger gældende, at det ikke kan være rigtigt, at den eneste følge af, at en kvinde uretmæssigt fremsætter beskyldninger om seksuel chikane, er, at hun ikke selv får udbetalt en godtgørelse i forbindelse hermed, men i princippet alene blot kan gå tomhændet bort.

Dommene viser derfor, at kvinder skal tænke sig godt om, før de uretmæssigt fremsætter beskyldninger om sexchikane, idet det i givet fald vil kunne komme til at koste dem en erstatning over for den, beskyldningerne rammer.